

STANDAARD - GALERIJ

KAPPELLESTRAAT 103

CHRISTINASTRAAT 144

OOSTENDE

Dat ik uw œuvre oprecht waardeer zou voor mij een louter persoonlijke aangelegenheid zijn, ware het niet, dat het om een waardering gaat die ontzaglijk dieper reikt dan de ervaring van oog lens, netvlies en zenuwcentra. In mij heeft namelijk de zekerheid post gevat dat gij, — ofschoon «een stille in den lande» —, al schilderend aan uw dromerige doeken, zonder effektbejag en zonder chiqué, de genadevolle staat van de innerlijke menselijke eenheid tussen droom en daad mocht bereiken, zoals die in de filosofieën van het Oosten wordt beoogd, maar ook door de asceten van het christendom nagestreefd. Ach, ik voel ook wel, hoe dit laatste een beetje hoogdravend klinkt. Wij, schilders of schrijvers, zijn meditatieve Oosterlingen, noch asceten uit een onherroepelijk verleden. Dat hoeft ook niet. Hoofdzak is, dat wij eenzamen in deze lawaaierige, harde en al met al smerige wereld, ons zelf onafgebroken vragen blijven stellen, door ons werk hierop het antwoord trachten te vinden en aldus misschien worden tot wat en wie het Lot ons voorbestemde.

HUBERT LAMPO

Hubert, schilder voort zoals ge bezig zijt en trek u van geen mens wat aan! Sommigen zeggen: laat die bootjes achterwege; anderen hebben wat tegen uw religieuze doeken; er zullen er ongetwijfeld zijn die het niet van uw klowns of uw kermessen moeten hebben. Het is hun goed recht. Maar bedenk dat er zowel voor het een als voor het ander evenveel pro als contra zijn! Doe rustig voort en volg uw hart. De tijd zal wel schiften voor u en voor ons. Schilder wat uw dichterlijk temperament u ingeeft: het verleent uw vormgeving vaak een verrukkelijk-naïeve toets, het geeft uw religieuze taferelen een eigen wijding, uw kleur een innerlijke gloed. Ge hebt een eigen palet, een eigen techniek en verfbehandeling, een eigen voorstellingswereld, én... een benijdenswaardige werkkraft! Ge zijt in hart en nieren een schilder bij Gods genade en als zodanig moet ge getuigen door alleen u zelf te zijn!

BERT RANKE

De wezenlijke kracht van Hubert De Vries ligt evenzeer in de weelde van zijn palet als in zijn korrelmaterie. Hoe goed en objektief weet hij de zwaarte en de gelatenheid uit zijn donkerblauw weg te werken door een zeldzaam fijne lichtuitstraling, door lumineuze aksenten of door het laten doorschemeren van de grondlagen die witgrijs kunnen zijn. Ik vermoed dat Hubert De Vries over het grijs heen heeft gezocht en gekomen is tot de eigenheid van donkerblauw, dat wij thans zo vaak weervinden in vele komposities. In de lichtuitstraling van zijn werk ligt soms een spontaneïteit van wit in de vorm van een boot op het watervlak. In andere lichtende effecten vindt men de zachtgeaardheid van de kunstenaar en de tederheid waarmee hij zijn onderwerp omgeeft.

Zelfs in de gedurfde contrasten van groen en koraalrood zal de kunstenaar zich nooit geweld aandoen en stoornis brengen in de harmonie van het geheel. Zijn rustige kijk op het leven en de dingen laat hem toe alle grilligheid en contrast, zonder enig brouilleren met het onderwerp, naast elkaar te plaatsen. Bij een schilderij van Hubert De Vries kan men dromerig verpozen; bij de verrassende kleuren, gebezigt bij het visualiseren van een kermistent of van een cirkus, kan men rust vinden. Men kan er zelfs de gevoelens van de kunstenaar voor alles wat leeft zonder verwarring benaderen. Zijn artistieke boodschap, emotief en poëtisch, reikt trouwens tot ieders begrip en heeft veeleer een bedarende uitwerking.

Zoveel blijft in Hubert De Vries nog nagalmen. Het fundamentele element, het levensblijve licht vonkt nog als een eeuwige krachtbron. De zang van zijn jeugd, van de jaren waaruit hij in gedachten nooit is losgekomen, leeft nu nog na in zijn cirkustafereelen, zijn kermistenten, zijn landschappen en zijn marines. Hij heeft zijn kunst nooit onderworpen aan zijn leven, maar zijn leven goedmoedig ondergeschikt gemaakt aan zijn kunst. Zijn palet was zijn kredo en hij zelf het beeld van de onverstoorbare rust.

Door het naderen van de winter in het leven van een mens kan weemoed ontstaan. Voor wie echter vóór de winter de bekroning van zijn lente en van zijn zomer heeft gezien, hebben herfstasters de mooiste kleuren. Herfstbloemen worden in de lente en in de zomer geplant en bloeien, heerlijk van kleur, onder de vele herfststraden tussen aarde en hemel. Ze bezitten de goudrode glans die de ondergaande zon op een herfstavond legt. In de kleur van deze bloemen ligt voor Hubert De Vries het stil geluk om de verwezenlijkingen van een zo vroeg geboren droom.

REIN HAUBEN

HUBERT DE VRIES

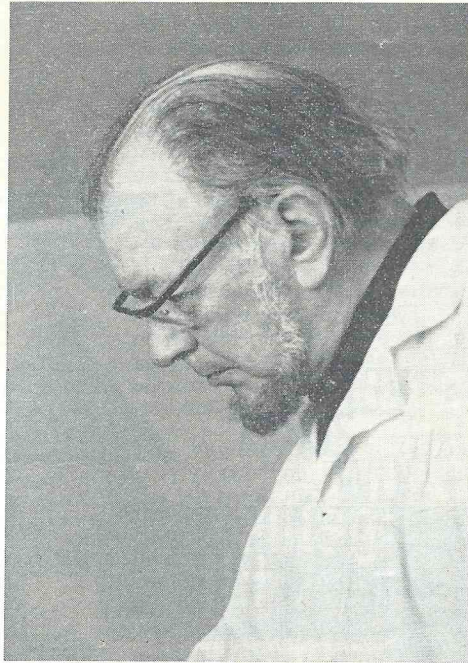

Foto J. van der Haegen

Wie Hubert De Vries kent, weet hoe goed, door en door goedhartig deze mens is, hoe blij, hoe vrolijk. En zijn goedheid en blijmoedigheid stralen de beschouwer uit elk van zijn werken tegemoet. Hubert De Vries heeft niet de pretentie een van de vernieuwers van de hedendaagse schilderkunst te zijn. Voor hem is zijn kunst niet een middel om zich met de tijd uiteen te zetten, ook niet een middel om een bepaalde drift tot uitdrukking te brengen. Hij schildert wat de vrolijkheid van zijn hart hem ingeeft. Sommige van zijn schilderijen hebben de volkomenheid en grootheid van een gedicht van Mathias Claudius.

WOLFGANG FRIEBEN

Biografie

Geboren 21 augustus 1899, Antwerpen

1918 Koninkl. Akademie voor Schone Kunsten, Antwerpen
(leraren I. Opsomer en J. Creytens)

1963 Lid van de Centro de Studi e Scambi Internazionale
Corresponderend lid van de Accademia Intern. Leonardo da Vinci in Rome.

Atelier : Gounodstraat 2 A, Antwerpen

Onderscheidingen

1958 Pro Arte Christiana

1962 Intern. Prijs Schilderkunst, Monaco

1962 Ridder Orde Leopold II

1963 Prijs Toerisme in Frankrijk

1963 Lid van de Mercatororde

1964 3de intern. Prijs Schilderkunst, Spa

1965 Ridder in de Nic. Rockoxorde

1967 Médaille de Vermeil, Leonardo da Vinci, Rome

Werken

in het bezit van

Z. M. Koning Boudewijn

Z. K. H. Prins Albert

Kunstpatrimonium van de Belg. Staat

Provinciebestuur van Oost-Vlaanderen

Privaatverzamelingen in België, China,

Duitsland, Frankrijk, Kongo, Israël,

Italië, Malaka, Nederland, Oostenrijk,

Spanje, U.S.A., Zuid-Afrika, Zweden,

Zwitserland

Tentoonstelling

toegankelijk

tot 30 maart

Eenzijds treffen allerwegen pittige aksenten van de meest gedurfde koloristische heftigheid, telkens op het nippertje afgeremd tegen eventuele inbreuken op het soevereine maatgevoel, maar onveranderlijk onderling uiterst harmonisch samenklinkend. Vanuit die gezichtshoek beschouwd, mag men het werk van H. de Vries gerust bestempelen als een festival van de kleur, als een magisch vuurwerk bij valavond, als een kaleidoskopisch vizioen. Anderzijds wordt dit bijna intimistische geval voorbeeldig geschraagd door een opmerkelijk evenwichtige kompositie, die op frappante manier de groei naar de hoogte toe onderlijnt, met als vertrekpunt onderaan de vissersboot helemaal op de voorgrond. Doet het niet enigszins aan als een bloemtuil, die gestadig verder openbloeit ? Naar mijn rotsvaste overtuiging : een onomstrijdbaar meesterwerk.

MARK E. TRALBAUT